

יד:

עין משפט
נר מצוה

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

מסורת הש"ס

(א) מוספתא דנחמיה פ"ב ה"ג
(נחמיה לא) (ב) [לקמן ע"א]
(ג) פסחים ע"א (ד) ש"ך לע"א
(ה) [כל המנחות דף ס"ג]
(ו) קאלי הס"ר. ל"ה. (ז) ל"ה
מ"ו.

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה קבלה ומי
זרקו הס"ד ואמ"כ מ"ה
הנך דמרחקין שמיטה:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הכתוב וכו'
סלחא סלחא. לעיל דף ה
ע"ח:

מוסף דש"י

לאכול חצי זית מחלה זו.
רומיזי זית מחלה זו.
זוה בשן.
מורו ואלסל בשן דהא לא
חש אכל זית פלסל בלא
מחר. (לעזר עיני).
ביבל.
ברקמן ולא בלבונה.
ברקטס קומן חישל נא
השדים. (לעזר 10).
המחשש שיתרין.
קומן וסלסני, ולא הקשר
אל המחר בשחשבת סינל
ויסחר בשחשבת.
זוה חישל ברקטס השדים
על תנת לאלסל מן השדים
למחר. (לעזר 10).
שיסבל בכל המחר.
ויקטס למחר חשן קן מחר
הוא לדיחא נמי קטס
העזר. (לעזר 10).

גולי חאי. כלומר מי יתפגל במחשבה
אפי' לא חיבש אלא בדם מתפגל בשר
בשהיהו בכוית דמשמע וממטרסורב
לאדדי דליין וז' כשרה בלא וז' דמכיר
(ירקא גג) חמים שני עשורינו דמשמע
שמים ולא אחת וכמכיר (שס) סלת
הרינה וכל היה עיכובא ואחרו כחוב
עמא עשאל שני גופים דמחכיר שמים
דמשמע עאל לחת ליטמה ועריכה
בפני עמא הלכך עריניהו דאמר
כיות בין שמיין מתערבין ומטטרפין
דהכחו עשאל גוף אחד: **פלגניה.**
דאמר ע"מ לאחז מן האחת וכל
עירב חצירהה ענה: **מפלגיה.** ואין
חצירהה פיגול וז' דהרי הכחו עשאל
שני גופים. שני לשמות אחרים בבלשה
אבל וז' ענה: **מפלגיה** חצירהה

[illegible]

שְׁמִיעָה לְדָם מִזְמִיר וְיִינוֹ ה' שְׁמִיעָה
קִדְשָׁה לְדָם כְּדֹמָיִם בְּשִׁילָה פִּירְקָן
(דף טז:) וְאָמַר הֵם בְּהָ לְקִדְשׁ בְּהָ
לִשְׁמִיר דָּם וְחִירָה מִמֶּתָה בְּבִשָּׁר:
קִבְּלֵה וְהוֹלֵכֵי לְלוֹא מִתִּירִין וְיִינוֹ ה'
מִטְּרִפִּין קִבְּלֵה אִינוֹ מִמֶּתָה דְּלֹאֵה
אֵלָּא לְלוֹרֵךְ וְרִיקָה (א): שְׁמִיעָה
וְחִירָה מְחַלְלֵה אֲדִידֵי מִטְּרִפִּין וְיִינוֹ
קִבְּלֵה וְהוֹלֵכֵה דִּמְקָרְקָן: **אִינוֹ מִטְּרִפִּין**.
שְׁמִיעָה מִתִּיר בִּיחָד אֵל חִשָּׁב בּוֹ עַל שְׁתֵּי
יָמִים וְזֶבַע עַל חֲמִישִׁי יָמִים: **הָא רַבִּי אֵל**
רַבָּן. **הָא דְּמֵי אִין מִטְּרִפּוֹת רַבִּי**
הֵי: **הֵי מִסִּיר וְחֵי אִכִּילֵה**. כְּגוֹן
הֵיכָא הוּא חֵי מִסִּיר לֹא חִשָּׁב עַלִּי אִכִּילֵה
בְּחַיִּי אִכִּילֵה: **כּוֹלֹ מִסִּיר וְחֵי אִכִּילֵה**.
כְּגוֹן שְׁמִיעָה דְּכּוֹלֵ מִסִּיר דָּם וְחִירָה
דְּכּוֹלֵ מִסִּיר בְּבִשָּׁר: **יִם שְׁמִיעָה לִי**.
וְאֵל חִשָּׁב בּוֹ בְּחַיִּי יָמִים וְזֶבַע חֵי
דְּלֹאֵה מִטְּרִפִּין: **וְאִי אִינוֹ חֵי**

מחיר וזמן אכילה דכרת הוא: דאס
אנשיג דאין צו פיגור דגור ליה אטו
בקערט לנזונה: ר"מ אומר פיגור. ליה
אפול הוא מאלטס דגורין אטו כרת
ונקומץ ע"מ להקטיר קוממה למחר
קצ"ל: דנחת חושא. בהקטיר עבודה
אז גורה אטו ממחש ב'הקטיר לנזונה
דאן דאס הכעשט לאכט ב' תלות למחר
דגורין חד ככש אטו ככש חבירו שלא
אז דמיו ליה היו פיגור: אכל הכה.
קומץ מ"ה הוא. דמחשוי פיגור
אכס בקומץ או בהקטיר קומץ פיגור
מאס הכי הוא דאליא ז' דנחת
גמרא ז' וטו. תלמוד ערוך ז' צפוי
ז' לפני זריקה. נטמאת אחת מן
הוא ז' (והוא) דברי הכל כו':
דנען

ממפגלי הכא דחשיב כרו בזכותה גופה לא כ"ש אלא א"ר יוחנן ה"ט דרבי יוסי הכתוב עשאן גוף אחד והכתוב עשאן שני גופין גוף אחד דמעכבי אהדדי שני גופין דאמר רחמנא הא לחודה עבידא והא לחודה עבידא ערבינו מתערבין דהכתוב עשאן גוף אחד בלענינו מופלגי דהכתוב עשאן שני גופין בעי רבי יוחנן פיגל בלחמי תודה מהו ⁽¹⁾ במנחת מאפה מהו תנא ליה רב תחליפא ⁽²⁾ ממערבא *וכן אתה אומר בלחמי תודה וכן אתה אומר במנחת מאפה ת"ר ⁽³⁾ בשעת שחיטה חישב לאכול חצי זית ובשעת זריקה חישב לאכול חצי זית פיגול מפני ששחיטה זריקה מצטרפין איכא דאמרי שחיטה זריקה דתרווייהו מתירין אין קבלה והולכה לא ואיכא דאמרי הנך דמרחקן וכ"ש יגני

עבודות אין מצטרפות לפיגול שחיטה וזריקה
הא רבי הא רבנן דתניא השוחט את הכבש
וירא לאכול חצי זית מחלה זו רבי אומר אומר
ששמעת ליה לרבי חצי מתיר וחצי אכילה כולו
חצי רבא בר רב חנן לאכיל ואי את ליה
גזור חצי מתיר וחצי אכילה אטו כולו מתיר
ורבנן גזרי ר' יוסי גזר דתנן להקטיר לבונה?
בו כרת וחכ"א פיגול וחייבין עליה כרת ורבנן
בלבונה בלבונה ולא בקומץ ר"מ אומר פיגול
כרת עד שיפגל בכל המתיר א"ל הכי השתא
מן דלבונה אטו קומץ דמתנה רבנן גזרי קומץ
אטו לבונה הכאה בכויכין כבשים נמי כבש
תבירו אלא הכא מי איכא חצי מתיר וחצי
כבי נמי מסתברא דטעמא דרבנן מש"ה הוא
בכמתות חוטא ומנחת קנאות שאי פילג בקומץ
ומין המתיר הא למה לא למיתנא כלל
אלא לאו הא קמ"ל דטעמא דקומץ משום
י ליה: **מתני'** נטמאת אחת מן החלות או
שניהם יצאו לבית השריפה שאין קרבן ציבור
בטומאתו והטהור יאכל: **גמ'** א"ר אלעזר
יקה דברי הכל הטמא בטומאתו והטהור יאכל
ב פפא בצ"ץ מרצה על אכילות קא מיפליג
רבנן

הכתוב עשאן גוף אחד. דכמי
(ויקרא כג) תצילו להס
תפסה והכתבו עשאן שני גופין
דכמי (סס) ששים שס עשרים
וקדרים דלחם הפנים ילפינן משמי
הלחם אפי' למאן דלא יליף * מלחם
ממלחם הכבא דמו אהדיד טפי באו:
פינר דכמי תורה פהו. הוא
הדין דהוה מור ילמצי
דכיקי מור שיש שני מינין:
שחיטה וזריקה תריוויה שחיטין
הן. פירש כגונטרס
ששחיטה מקדשא את הדס ואומרינן
בסוף פירקין דנא לקדש כנא להחיר
דמי וזו"מ קבלה נמי מקדשא את הדס
בכלי שרת לאו פירכא היא דדס ספין
מקדשא ליה כדאמרין בסוף פירקין:
דבנן

דמקרבן איני והא תני לוי ארר
קבלה והולכה אמר רבא ל"ק
לאכול חצי זית מחלה זו וכן
אני שזה כשר א"ל אבאי אימר
מתיר וחצי אכילה מי שמעת
לרבי כולו מתיר וחצי אכילה
וחצי אכילה דהא רבי יוסי גזר
למחר רבי יוסי אומר פסול ואי
נמי גזר י"דתנן פיגל בקומץ ול
וחייבין עליו כרת והכ"א אין ב
כשלמא התם גזר רבי יוסי קור
אמו קומץ דמנחת חוטא ולבנו
אמו כבש בחירו בוך אמר בון
אכילה בעלמא דליקין וליגור
דקתני סיפא מודים חכמים לר'
שפיגול וחייבין עליה כרת שח
פשיטא מי איכא מתיר אחריני
דאיכא קומץ דמנחת חוטא דר
אחד מן הסדרים רבי יהודה אור
חלוק וחכמים אומרים י'הטמו
מחלוקת לפני זריקה אבל לאחר
ולפני זריקה במאי פליגי אמר

י א מ"י פ"ו מהלכות
 פסוק"ה הלכה יב:
 יא ב ג מ"י פ"ד מהל'
 פסוק"ה הלכה י:
 יב ד מ"י פ"ה מהלכות
 ממדין ומספין הל' עז
 ופ"ו מהלכות פסוק"ה הל'
 יג:

שיטה מקובצת

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones